אונזערע קינדער

אמאל איז געווען

פון ליבע זיסער

אמאל איז געווען א המן־טאש, וואס האט געוואלט אליין א נאש. געווען אין טאקע אויף איהם א רחמנות. יעדער האט געקראגען שלח מנות. אלע האבען גוטע זאכען געגעסען, און איהם געבען האט מען פארגעסען.

איז ער אין אויוועז שטיל געזעסען, געזעסען שטיל, פארזארגט, פארטראכט, דערווייל האט די מאמע דעם אויוועז פארמאכט. און אין אויוועז איז געווארען א גרויסע היץ, האט דער המן־טאש אפגעבערענט זיינעם א שפיץ. ווען ער איז געוועזען זיינעם א שפיץ, ווען ער איז געווען יונג און ניי, האט ער געהאט שפיצען דריי. און יעצט וועה איז איהם האט ער בלויז צוויי.

דערשרעקט ער זיך און גיט א געשריי: ראטעוועט! איך ברען, איך היץ איהם אזוי שטארק פארברענט, אז מאמע האט איהם שוין ניט דערקענט.

לויפט ער אום, און־שרייט און קלאפט, און באלד האט ער זיך דא געכאפט, אז פון איהם האט זיך א שאט געטאן שווארצער זיס געדיכטער מאן.

המן־טאש צוגערשט דערשרעקט זיך, נאכדעם בלייבט ער שטעהן, באלעקט זיך. ניט דעם שווארצען מאן א שמעק, פארזיכטיג א קוק א לעק: הער נאר, מאן, דו גוטער ברודער! איך מאך פון דיר א זיסע סעודה.

שפעטער איז דער אויוועז געווען שוין אפען און די מאמע האט דארט גארנישט געטראפען.

המן־טאש האט די מאן געגעסען, און אן דער היץ האט ער פארגעסען. האט היץ איהם אזוי שטארק פארברענט, אז מאמע האט איהם שוין ניט דערקענט.

מיין פארשטערטער פורים

פון יאנקעל זיסקינד (9 יאהר אלט, לאנדאן, אנט.)

ערב־פורים נאכמיטאג איז דאס געווען. איך בין נאך מיטאג א פרעהליכער א שפרינגענדיגער צוריקגעבאנגען אין סקול אריין. אויפ'ן וועג האב איך באגעגענט איינעם א סקול־חבר און ביידע האבען מיר זיך געשפיעלט, געשטיפט, געפייפט, אזוי אז איך האב ניט באמערקט, ווי אוך בין ארונטערגעקראכען צום מיטען נאס און אן אויטאמאביל האט מיך אנידער געוואָרפען.

איך בין געבליבען ליגען פארהלש'ט, אלע קינדער פון סקול זיינען געקומען צו לויפען. זיי האבען גערופען מיין לעהרער. מיין לעהרער מיט דעם מאן פון אויטאמאביל האבען מיך אהיים געפיהרט.

ווען מען האט מיך געבראכט אהיים האט מיין מאמע מיך דערזעהען און זיך דערשראקען. האט אנגעהויבען הויך צו וויינען. מיין באבע האט אויך געוויינט. מיין לעהרער האט זיי באהרוהיגט. ער האט מיר אריינגעליגט אין דער בראנזוויק תלמוד תורה אלס א פורים פראגראם. ביידע פארשטעלונגען זיינען געגעסען פון אמע־ריקאנעס לעבען און עגטהאלטען פורים־דינג געזאנגען, פורים סצענעס, פורים שפילען א. א. וו.

די פארשטעלונגען ווערען געגעבען פאר די קינדער פאר דער מגילה. און דעם פאלגענדען זונטאג פאר'ן פובליקום.

כראנזוויק תלמוד תורה פורים קאנצערט

צוויי פארשטעלונגען אויף העברע־איש, איינע פון דעם עלטערען קינדער־גארטען, אנגעפיהרט פון מיס טאבאק, און איינע פון שנה ד' און שנה ו' און ז' קינדער, אנגעפיהרט פון מר. לונסקי, וועלכע רען צוגעגרייט אין דער בראנזוויק תלמוד תורה אלס א פורים פראגראם. ביידע פארשטעלונגען זיינען געגעבען פון אמע־ריקאנעס לעבען און עגטהאלטען פורים־דינג געזאנגען, פורים סצענעס, פורים שפילען א. א. וו.

די פארשטעלונגען ווערען געגעבען פאר די קינדער פאר דער מגילה. און דעם פאלגענדען זונטאג פאר'ן פובליקום.

פארקילונגען

געוויסע מענער און פרויען קעמפען מיט פארקילונגען א גאנצען ווינטער. אנדערע באשיצען זיך מיט אספירין. א טאבלעט אין צייט, און די ערשטע סימנים פון א פארקילונג געהען נישט ווייטער, אויב איהר האט אייך פארקיהלט אומגערעכט. האלט אן מיט אספירין ביז דער קאלד פארשווינדט. אספירין קען אייך ניט שאדען. עס דריקט ניט אויפ'ן האַרצען. אויב עס טוט אייך וועה אין האלז, צולאזט דריי טאבלעטס אין אביסעל וואסער און שווייגט. איהר וועט באלד געהאלפען ווערען. און א פארקיהלונג איז א געפאר, וואס האלט אן טעג. שזין נישט רעדענדיג וועגען די שמערצען און אומבאקוועמליכקייט, וואס אספירין טאבלעטס האבען אייך געקענט פארשפארען! אין יעדער באקס פון אספירין זענען דא אויסגעפרואווטע דירעקשאנס פאר קאלדס, קאפוויטאג, נייוראלדזשי, נייוריטיס, רומאטיזם.

BAYER
ASPIRIN
MADE IN CANADA—TRADE-MARK REG.)

אנגעפירט פון ליבע זיסער

בערל כל בו'ניק

פון מ. פאגעל

(פארזעצונג)

און די איבעריגע:

— בערל איז א מיידעל!

— בערל טראגט מיידעלשע זאכען!

—מרס. בערל האט אָנגעטאן א מיידעלס עמד.

— און דאס, זאגט ער, איז א מאנטעל — דאס איז דאך א פאסטשיילע.

— מרס. בערל געהט אין מארק נאך פלייש.

און אלע קינדער האבען זיך א לאז געטאן ארויס, שרייענדיג:

— מרס. בערל וועט זיין א קעניג.

— בערל איז א מיידעל.

— שעהט זיך, בערל, דו טראגסט מיידעלשע זאכען.

— בערל געהט אין א העמד און אין א פאטשיילע.

בערל איז געבליבען אליין. ער האט אראפגעוואָרפען די קעניגליכע קליידער, זיי געלאזט ליגען אויף דער ערד. און פון כעס אהנגעקוקט אין הויף. אין נאס נעהן צו די קינדער האט ער מורא געהאט — זיי וועלען זיך רייצען מיט איהם.

ער ווייסט, אז זיי ווילען אויך האבען אזעלכע שעהנע קליידער. דערפאר רייצען זיי זיך מיט איהם. אָבער גערעכט זיינען זיי. דאס זיינען ניט קיין זאכען פון א אינגעל.

ער וועט עס ניט אָנטאן. ער וועט זאגען הער מאמען, זי זאל איהם מאכען אנדערע.

נאר אז די מאמע איז געקומען, האט ער איהר גארנישט געקענט זאגען. זי האט איהם געהאט, וואס צו זאגען:

— וואס איז דא געווען אין הויז? ווער האט דאס געמאכט אזוי? בערל, דו ביזט ניט געווען אין הויז? וועה איז מיר. דא זיינען דאך געווען גנבים. וואס האט מען דא ארויסגענומען? בערל, האסט נישט געזעהן, ווער איז דא ארויס פון הויז? וואו ביסטו געווען די גאנצע ציים. וואס האט מען דא געזוכט?

בערל שווייגט. ער האט געוואלט זאגען דער מאמען, אז... די זאכען... ער וויל נישט... ער איז ניט קיין מויז־דעל... אָבער אז די מאמע איז אזוי בייז, און ער אליין האט יעצט אליין דערזעהן, ווי אין הויז איז אלץ אָנגעוואָרפען. שאפעס צולעפענט, שופלאדען ארויסגעשלעפט, זאכען אָנגעוואָרפען אומעטום. ער געדענקט ניט, ווי אזוי איז עס געשעהן, נאר ער פארשטעהט. אז ער איז שולדיג אין דעם.

דער טאטע איז געקומען און האט צום אָנפאנג זיך אויך דערשראקען, ווען די מאמע האט איהם דערצעהלט, אז מען האט זיי היינט באנגב'עט.

האט ער גענומען אויספרעגען, וואס עס פעהלט, און ווי אזוי האט זי געטראָפען דאס הויז, און וואו איז בערל געווען, און וואס זאגט בערל.

אז ער האט אלץ אויסגעהערט האט ער זי בארוהיגט:

— אז פעלען פעלט דיר נאר נישט. און בערל דערצעהלט נאר נישט, מסתם איז עס זיין ארבייט.

דער לעהרערין האט בערל אויך נאר־נישט געזאגט. ער האט איהר אָנגעהויבען צו זאגען:

— לערערין!.. איך וויל נישט... די זאכען... דער קעניג, וואס איך בין...

האט די לערערין איהם נישט גע־לאזט לאנג רעדען, אז סיי ווי ווייסט זי ניט, וואס ער וויל:

— בערל, וואס? ווילסט נישט? יעצט איז שוין פארפאלען. איך קען יעצט ניט נעהמען אן אנדער אינגעל, און איהם נעהמען לערנען אלץ פון דאס ניי. און פארוואס האלסטו ניט זיין? דיין מאמע האט שוין אלץ פארטיג פון דיינע־ווענען. וואס מיינסטו, דיין מאמע וועט זיין צופרידען, צו ארבייטען אומזיסט?

— אָבער די זאכען...

— וואס, די זאכען זיינען ניט פאר־טיג? דיין מאמע האט געזאגט, אז זי וועט עס האבען פארטיג. און זאג טאקע דער מאמען, אז איך וויל עס זעהן.

(סוף קומט)

ענטפערס

נומער 114. אותיות אויפגאבע.

ע	ג	א	ל
ס	ע	ל	א
ט	ס	ע	ג
ר	ט	ס	ע

געטראפען האבען:

מיני פושקאוו, בעקי עלעקסאן, (דע־טראיט), יצחק ווייסמאן, (אנסאנוויל), רבקה ברייזנסקי, (לאנדאן) חיים גאלד־שטיין, יוסף הערשהארן, משה ברינדער, אב. גרייס.

נומער 115. חשבון

נעהמט 5 מיט 5 און כפל'ט עס אויף 5 מיט 5 קומט ארויס 100.

נומער 117. שאראדע

ט א ג

געטראפען האבען:

מיני פושקאוו און שרה פרידמאן.

וועד קען עס?

נומער 117. גלגולים

אין 6 מאל (ענדערט יעדעס מאל איין אות אין וואָרט, און עס זאל זיך באקומען אן אנדער אידיש וואָרט) מאכט פון המן — טאש.

נומער 118. אותיות אויפגאבע.

אין 9 קעסטעלאך (3 אויף 3) שטעלט אדויס דיי אותיות: א, א, ד, ז, ז, נ, ר, ר, ש, אזוי אז —

אין דער ערשטער שורה פון רעכטס צו לינקס און פון אויבען אראפ זאל זיך באקומען — פארוואס אחשורש האט זיך געלאזט פיהרען.

אין דער 2־טער, א פרעהליכער חודש.

אין דער 3־טער — א שלעכטע פרוי.

אויפרוף

שיקט שלוח מנות פאר'ן נאציאנאל פאנד

די טראדיציע פון שיקען מתנות און פרעזענטען "שלוח מנות" איינער צום צווייטען אום פורים איז זעהר א שעהנע און ערהאבענע. זי דריקט אויס דעם כאראקטער און געפיהל פון פאלק, וועלכעס האט דערלעבט צו זעהן די פארווירקליכונג פון דער גרויסער מפלה פון די המ'ס, וואס האבען געוואלט פארניכטען און אומ־ברייננען דאס אידישע פאלק אין אחשורוש'ס אמאליגע צייטען.

דער געדאנק פון דער מפלה פון די המ'ס פון אמאל גיט אונז אויך קוראזש און האפענונג צו גלויבען, אז דאס וועט אויך זיין דער סוף פון די היינטיגע המנ'ס.

די מתנות אונזערע און די וואונשען דארפען זיך אבער יעצט אויסדריקען אין קאנקרעטען, אין זאכען וועלכע זאלען אונז ברייננען נעהענטער צו אונזער גאולה.

צו דעם אויסלייז פון פאלק אין לאנד.

דורך דעם נאציאנאל פאנד, ווערט גענעבען א געלעגענהייט יעדער אידען, מאן און פרוי, פון טאראנטא, זיך צו באטייליגען אין דער גאולה, גיט אייער "שלוח מנות" פאר דעם אויסלייז פון דעם באדען אין ארץ ישראל. וואס מעהר באדרען די אידען וועלען האבען אין ארץ ישראל, אלץ נעהענטער וועלען מיר שטעהן פון דער פארווירקליכונג פון דער אידישער נאציאנאלער היים, וועלכע יעדער איינער פון אונז וואלט געוואלט זעהן במהרה ובימנו.

דער נאציאנאל פאנד קאמיטעט פון שטאדט ווענדעט זיך מיט דעם רוף צו יעדער שוהל, ארגאניזאציע, סאסייטי, און ליידיס אוקזיליערים פון שטאדט, ווי אויך צו די יונענטליכע ארגאניזאציעס, אז זיי זאלען געדענקען: אז די קומענ־דע פורים וואך איז די וואך פון "שלוח מנות" פאר דעם נאציאנאל פאנד.

יעדען, אז אייער שוהל אדער ארגא־ניזאציע, זאל אין אויספעהלען מיט איהר ביישטייערונג.

זונטאג פריה, דעם 20־טען מערץ, וועלען ארום הונדערט קאמיטעצען פון נאציאנאל פאנד באזוכען יעדער אידישע הויז פאר דעם צוועק. זעהט אונזערע קאמיטעצען פריינדליך אויפצונעהמען און גיט זיי א ווערדיגען "שלוח מנות" פאר דעם נאציאנאל פאנד.

פאר'ן טאראנטא'ר נאציאנלא פאנד קאמיטעט,

יוסף קראניק, טשערמאן.

מ. קרעמער, סעקרעטאר.

דעמאקראטיע אדער דיקטאטור

(פארזעצונג פון פירזש 4)

אונטער'ן סאלדאטסקען שטיוועל; לויט זיין אויסדרוק "עקעלט" איהם דער פאר־לאמענט: אין יוגאסלאוויע סוספענדירט דער קייזער אליין די קאנסטיטוציע און ערקלערהט זיך דיקטאטאר; אין אונגארן איז דער איצטיגער פארלאמענט א מין מאריאנעטען צירק אין די הענט פון'ם איצטיגען קריעגס מיניסטער גאמבאס, גלייך ווי פריהער איז דער פארלאמענט געווען אין די הענט פון דעם דורכגע־טריבענעם פאליטיקער, גראף בעטהלען. און אין פינלאנד האט זיך א צוואנציג טויזענט קעפיגע ארמיי פון פאשיסטען געקליבען אראפצואווארפען די איצטיגע רעגיערונג צום גליק האט זיך דאס ניט איינגעגעבען.

און אין אונזער רעפובליקאנישער פראנקרייך איז אויך נישט גלאטיג. די ראיאליסטען מיט דאדע'ן בראש זענען א שטארקע איינפלוסרייכע ארגאניזאציע און זייערע רייהען ווערען גרעסער טעג־ליך.

די גלייכגילטיגקייט און אבסענטע־איזם פון פאלק צום פארלאמענט איז אזוי גרויס און באדייטענד, אז דער פראנצוי־זישער פארלאמענט האט באשלאסען מיט א קורצער צייט צוריק צו פארפאסען א געזעץ צו באשטראפען יענע בירגער, וועל־כע וועלען ניט אנטייל נעהמען אין די וואהלען. מען קען זיך לייכט פארשטע־לען דאס, וואס אמאל, אז היינט איז ער ניט מעהר ווי א שטעמפעל וועלכען מען לייגט צו צו דער טעטיגקייט פון דער "מעהרהייט". אין אמעריקע איז די לאגע ניט פיעל בעסער. אמת, עס זענען נאך ניטא קיין אויסגעשפראכענע באוועגונגען, אבער דער קאנגרעס נויטיגט זיך נישט אין דעם.

דער קאנגרעס האט שוין לאנג אויס געהערט צו זיין די ריכטיגע פארטער־טערשאפט פון לאנד. ווען א דעלעגאט, וואס ווערט אויסגעוועהלט אין נאוועמ־בער, קומט אין קאנגרעס ערשט מיט 13 מאנאטען שפעטער, קען מען זיך לייכט פארשטעלען אויף וויפיעל זיין קאנטאקט מיט די וועהלער איז שטארק. נאך 150 יאהר פאליטישער עקזיסטענץ, איז ערשט מיט א פאר טעג צוריק דורכגעגאנגען אין וואשינגטאן דער אמענדמענט צו דער קאנסטיטוציע אז דער נייער קאנגרעס זאל זיך צוזאמענקומען 2 מאנאטען נאך די וואהלען. אבער בכדי דאס זאל ווערען א געזעץ, דארף דאס אנגענומען ווערען מיט אמוויינגסטען 36 שטאטען. מען דארף גלויבען און האפען, אז עס וועט אנגענומען ווערען. די בענקשאפט נאך א דיקטאטאר אבער איז אמעריקע ניט פרעמד. עס דערמאנט זיך אין דער רע־זאלוציע וואס א שטארק־ראט האט אנ־גענומען אין סארבערי, מאסאטשוועטס, אין 1927, אז מען זאל באשטימען קאל־ווין קודזיש'ן אלס פרעזידענט אויפ'ן נאגעצען לעבען.

קולירזש אבער האט אויף דעם פאר שלאג אפגעשוויגען...

ווייטער פון יוסף קרעל.

אייך פארזיכערען אייער אייגענטום.

און געטאן האט ער דאס, ווי עס איז באקאנט, ניט דורך דעם פארלאמענט, ניט מיט דער הסכמה פון די אדער יענע פאר־שטעהער פון פאליטישע פארטייען, נאר אליין מיט דער הילף פון זיינע געשוואוו־רענע לעניאנערען וואס האבען זיך פאר־פליכטעט איהם אויסצופאלגען אומבא־דינגט. דאס וואס די בורזשואזישע פאר־לאמענטארישע רעגיערונג האט ניט גע־קענט אויפטאן אין יאהרען, האט מוסא־ליני אויפגעטאן אין מאנטאטען.

דעם זעלבען פראצעס באמערקען מיר אין דייטשלאנד. עס איז אמת, אז היטלעריזם איז נישט קיין צופעליגע דער־שיינונג אין דייטשלאנד. עס איז אויך אמת, אז היטלעריזם איז די פסיכאלאגי־שע רעאקציע פונ'ם דייטשען פאלק גע־גען דער שווערער לאסט פונ'ם ווערסאי־לער טראקטאט און די רעפעראציאנס צאהלונגען, אבער גגען די ער־שיינונגען איז נישט נאר היטלער אליין, די איצטיגע דייטשע רעגיערונג מיט ברי־נינגען בראש איז אויך געגען דעם ווער־סאילער אפמאך, געגען די צאהלונגען, געגען דעם שענדליכען היסטאריש־שען פלעק וואס מען האט ארויפגעלייגט אויף איהר, וואס זי אליין איז די איניציאטארין פון דער מלחמה. און צו קעמפען געגען די אלע שטרייט פראגען, דארף מען ניט האָ־בען קיין דיקטאטאר. דאס קען אלעס מאכען ווערען פון א דעמאקראטיש פאר־לאמענטארישער רעגיערונג אויף איהר, וואס מען האט ארויפגעלייגט אויף איהר, אז זי אליין איז די איניציאטארין פון דער מלחמה. און צו קעמפען געגען די אלע שטרייט פראגען, דארף מען ניט האָ־בען קיין דיקטאטאר. דאס קען אלעס מאכען ווערען פון א דעמאקראטיש פאר־לאמענטארישער רעגיערונג, וואס מען האט ארויפגעלייגט אויף איהר, אז זי אליין איז די איניציאטארין פון דער מלחמה. און צו קעמפען געגען די אלע שטרייט פראגען, דארף מען ניט האָ־בען קיין דיקטאטאר. דאס קען אלעס מאכען ווערען פון א דעמאקראטיש פאר־לאמענטארישער רעגיערונג פונקט אזוי ווי די דיקטאטור. און דאך האט דאס נישט פאסירט. קומט צוגעהן היטלער און זאגט צום פאלק, אז ער וועט ניט לאזען צאהלען קיין מלחמה חובות. אז ער וועט קעמפען פאר דער רעוויזיע פון דעם ווערסאילער אפמאך, אז ער וועט קעמ־פען פאר דער אלטער נאציאנאלער שרעד פון דייטשלאנד, אבער ער וועט דאס מאך אליין, אהן פארלאמענטען, אהן דער וויימאר קאנסטיטוציע א. א. וו. און דאס פאלק לויפט צו איהם. עס איז ווארשטענדליך, ווען מען זאגט פאלק, מיינט מען ניט דעם באוואוסטזיניגען ארבייטער קלאס וואס פיהרט א קלאסען פאליטיק.

דייטשלאנד, דאס לאנד פון די קאנ־סטיטוציאנעלע גאראנטיעס, וועמעס פארלאמענט האט פארמאגט הונדערטער מאציאליסטען נאך דאן ווען מען האט אין אנדערע פארלאמענטען ניט געהאט אין סאציאליסט פאר א רפואה, אט דאס דייטשלאנד איז היינט גרויס אויעקצו־ווייגען אלע אויהרע פרייהייטען ביי די ליים פון היטלער'ן און פארטרויען זייער אנצע עקזיסטענץ אין זיינע הענט. די וויבה איז די זעלבע וואס אין איטאליע: ער דייטשער אינדוסטריאליסט און דער לייגנבירגער ווייסען, אז היטלער וועט זיי געבען דאס זעלבע וואס דער פארלאמענט, און וועט זיין שנעלער, פעיליכט ביילינער, און אהן רעש, געפילדער פון סאציאליס־טען, קאמוניסטען און אנדערע ראדיקא־לען.

ס'איז איבעריג צו זאגען, אז די אנסעקראוועגענען פון דער פאשיסטישער דיקטאטור אין דייטשלאנד וועלען זיין ווי שטארק און איינפלוסרייך אז עס איז מעגליך שווידערליך א טראכט צו טאן אין איראפא קען פארוואנדעלט ווערען. און נישט אומזיסט באקלאגט זיך א פרא־ווינענטער פארצוויזישער זשורנאליסט, אז אויף זיין רייזע איבער איראפא ערשט לאנג האט ער געפונען די קערענדלאר פאשיזם און דיקטאטור וואקסען גאנץ פקטיוו און ערפאלגרייך. אין פוילען, בשלא, איז דער פאקטישער דיקטאטאר לאנד אונזער באקאנטער פילסודסקי; ער פוילישער פארלאמענט ליגט ביי איהם

(פארזעצונג אויף פירזש 5)

אלע מוטערס דארפען וויסען פון דער רפואה

פון אנפאנג טראגען ביז דאס קינד ערט אנטוויקעלט, דאן טוט פיליפס מילק מאגנעזיא די גרעסטע טובה פיעלע רייען.

עס פארלייכטערט דער צוקונפטיגער טער'ס נייסט גוטסקייט, הארץ ברענע־ש, פריהמאָרגען קראנקהייט, נייגונג צו רעגען; עס העלפט פארדייאונג, זיין לדע אבער ווירקזאמע לאקסאטיווע טע־נשמיט פארזיכערט רעגולערע מאגען ינינונג.

פיליפס מילק אף מאגנעזיא איז בעסער ליים וואסער צו נייטראליזירען דער ה'ס מילך אלס קינדער שפייז. א טיי־פעלע טוט אויף אזוי פיעל וויפיעל א אלבע פיינט פון ליים וואסער. עס איז מילדער אפפיהר מיטעל; אונשעדליך, שמט אהן טעם.

אלע דראג סטארס פארקויפען פיליפס לק אף מאגנעזיא אין הייבשע 50 סענ־נע באטעלס. פארערט אלע מאל די ינינעלע. וואס ווערט רעקאמענדירט ר דאקטוירים פאר 50 יאהר.

ר ר י: פאר יונגע און צוקונפטיגע טערס. "נוצליכע אינפארמאציע", א ט גער ביכעלע וועגען געזונט פון מו־ן און קינד. שרייבט צו טשאפ. ה. ליפס קעמיקאל קא. 907 עליאט סטריט, דזאר, אנטאריא. איהר וועט עס ינען פאלשטענדיג אומזיסט. (נעראכט פון קאנאדע).

ווארטן

פון מ. פאגעל

משחקי פורים

מאת צבי פארסאן

ילדי החדר נדברו ביניהם לפני חג הפורים לצאת בחבורה בו ביום ולחזור על בתי שכניהם כמשחקי פורים.

גמרו והחליטו מי מהם יהיה המלך אחשורש, מי יהיה מרדכי והמן ומי יהיה אסתר וושתי.

למד כל אחד את תפקידו מבעוד יום ולפנות ערב נתאספו כלם אל החדר, וזה לבוש בכתרו על ראשו, וזה בחרבו על מתניו, ומרדכי היהודי בזקן לבן וארוך על סנטרו וספר גדול תחת זרועו. וכן כלם.

בהעש יצאו הילדים מן החדר ושמו את פניהם אל הבית הגדול והיפה, בית ר' יעקב העשיר. צוחקים ורועשים נגשו עד לדלת ועמדו. לא נועזו לצלצל בפעמון.

התחיל אחד מזרז את חברו לאמר: צלצל אתה, וכי למה תירא, לא יאכלוך חי.

והלז דוחף במרפקו את חברו: — נו, צלצל, וכי למה נעמוד. הרי לכך יצאנו.

— ואפשר נעבור מכאן? נלך אל בית אחר.

— וגם שם תתבישו לכנס... צלצל ונכנס...

שמע בעל הבית את הרעש שמאחר דלת ביתו, וגגש לראות מה שם.

פתח את הדלת, ראה את הילדים, שנשתתקו בהופיעו לנגדם, ויגער עליהם:

—מה תחפצו? ולמה הרעש? משחקי פורים אתם? לכו לכם!.. הא לכם פרוטות אחדות ולכו...

ותחב לידי ילדים אחדים פרוטות אחדות, באמרו: — תחלקו ביניכם!

ויסגר את הדלת.

נשארו הילדים נדהמים ומבוישים, ויחפצו לזרק את הפרוטות אל חלונותיו. אך ר' יעקב פתח עוד פעם את הדלת וגער בהם:

— לכו מכאן ואל תרעישו, ולא אגרה בכם את כלבי.

פנו והלכו משם הילדים. אמרו לשוב הביתה. אך אחד נזכר כי משה'לע חברם הנהו חולה.

— אולי נלך לבקרו?

— כן, נלך...

— אך אל תרעישו, שחולה הנהו.

בבית קטן ודל שכב משה'לי במטה. חולה אנוש לא היה, רק התקרר, והרופא, צוה עליו לשכב במטה. ושלא לצאת החוצה.

הוריו נסו לשמחו, ויביאו לו מקשקש לכבוד פורים וגם אזני המן אפתה אמו בשבלו. אך, עצב שכב משה'לי במטתו וחשב על חברו השמחים ביום טוב זה.

בביתו השמחה אינה נכרת. כי הוריו ענויים, ואת החג יחגו אך בדברם על החג. מלבושים נאים לא ילבשו, ומעדנים לא יכינו, כי אין לחם.

וחנה נפתחה חדלת בלחש, ואחד אחד נכנסו חברין אל ביתו בקשוטיהם ומסכותיהם.

ועד מהרה שכחו את הבטחתם להיות שקטים. רעש קם בבית ושמחה גדולה.

שמחו הילדים, שמח גם משה'לי.

— ילדים, הרי יש לנו כסף, זה שנתן לנו ר' יעקב העשיר. צא, שלמה, וקנה בכסף דברים טובים ונחנה כלנו. הרי לא אסר עליך הרופא לאכול מעדני פורים?

ובצאתם במחול אצל מטת משה'לי רקד גם "המן" ושר:

ברוך מרדכי היהודי, ארור המן האגגי...

חלום דוד

מאת משה בירנבוים

(בן 9, ברוזנביק)

פעם אחת היה ילד ושמו דוד, והוא הלך לבית הספר. המורה ספר לו על דבר הילדים בארץ ישראל.

בלילה חלם דוד, כי הוא נוסע עם חברו להאליפאקס. כאשר באו לשם, עלו על על אניה אחת ונסעו לארץ ישראל. שם ראה דוד ילדים עברים הולכים אל בית ספר עברי, וגם ראו את ביאליק המשורר.

כאשר נכנסו אל בית הספר, שאל אותם המורה: מה הם חפצים, אז הם אמרו, כי הם באו מאמריקה.

וכאשר ראה דוד בחלומו שהוא נוסע הביתה, הוא שמע את קול אמו: קום מהר, לבש את בגדיך, אכל ולך לבית הספר!

וואס צו טאן פאר אייער קינדס קאלד

ווען דער קאלד איז אינ'ם קינד'ס קאפ קענען איהר מאכען זיין אטעמען לייכטער דורך ארויסניסען עטליכע טראפענס פונ'ם פליסיגען אלבאלין אין זיינע נאז־לעכלאך עטליכע מאל א טאג. אבער כדי צו פארטיבען אין גאנצען דעם קאלד, האלט אים ווארם און מאכט זיינע באועלס רעכט פריי. פאר דיזען צוועק ראטען דאקטוירים פלעטשערס מאסטאריא, צוליעב דעם רייבען ווער־דושעסייבעל און צוליעב דער אונשער־ליכקייט פון דעם. עס ווירקט אזוי שנעל אזוי ווי קאסטאר אויל און עס מאכט ניט קראנק אדער שלעכט פילען. מיליא־נען מוטערס ווייסען ווי אזוי לייכט מאס־טאריא ווינט איין שרייענדיגע, נערוועזע קינדער צום שלאפען; ווי שנעל עס היילט אויס אזעלכע פשוטע קראנקהייי־טען, ווי גען, קאליק, פארשטאפונג, דייע־רע און ד. גל. כדי צו באשיצען אייך פון נאכמאכונגען, אין די פלעטשער התיכה אויף יעדען פלעשעל פון עכטס

— די —

כראנזוויק עוו. תלמוד תורה

מאכט באקאנט אז

הרב שמואל סאקס

וועט אנפירען דעם

יערליכען קאמפיין

וועלכער פאנגט זיך אן דעם 8־טען מאי

שולען און ארגאניזאציעס ביי וועמען די ענטהאלטונג פון אידיש־קיום איז טייער, ווערען געבעטען צו העלפען אין קאמפיין. קלייבט אויס דעלעגאטען צום קאנפערענץ דעם 13־טען אפריל.

שיקט צו די נעמען און אדרעסען פון די דעלעגאטען צום סעק־רעטאר, 9 בראנזוויק עוו. טעלעפאן קינגסדייל 8230.